

María Goyri (Madrid 1873 – 1954)

Pedagoga, filòloga, investigadora en el camp de la literatura espanyola. La localització, identificació i recopilació de versos del romancer, que hui formen part de l'Arxiu Menéndez Pidal-Goyri, va aglutinar gran part del seu treball. Va ser sa mare i mestra, Amalia Goyri, qui des de xicoteta li va inculcar que el fet d'haver nascut dona no la condemnava a abandonar les seues inquietuds intel·lectuals i físiques. Va establir per a la seua filla un programa d'estudis, que incloïa l'educació física, cosa insòlita en aquella època. Als 12 anys, va ingressar en l'Escola de Comerç i als 17 va començar a freqüentar la Institució Lliure d'Ensenyament, amb la qual va col·laborar com a professora fins a la Guerra Civil. La seua tenacitat va fer possible que es convertira en la primera dona que va ser admesa i va completar els estudis de doctorat en la Universitat Central, el 1909, amb una tesi sobre La difunta pleiteada.

RUTES LILA

Una nova mirada al pas de les dones per la guia de carrers d'Elx.

L'objectiu principal d'aquestes rutes lila és visibilitzar i rememorar els noms de les dones il·licitanes, i d'unes altres dones, que han destacat per la seua professió o manera de fer al nostre país i que donen nom a carrers d'Elx en diferents barris. Dones que han destacat en els processos de desenvolupament social, econòmic, cultural i polític de les ciutats.

RUTA LILA 1. ALTABIX (Padrina: Maribel Hernández, periodista)

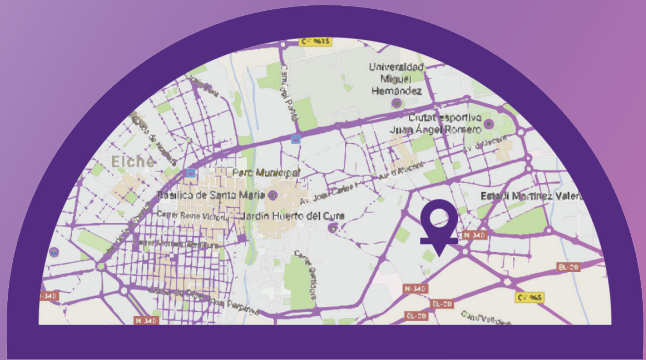
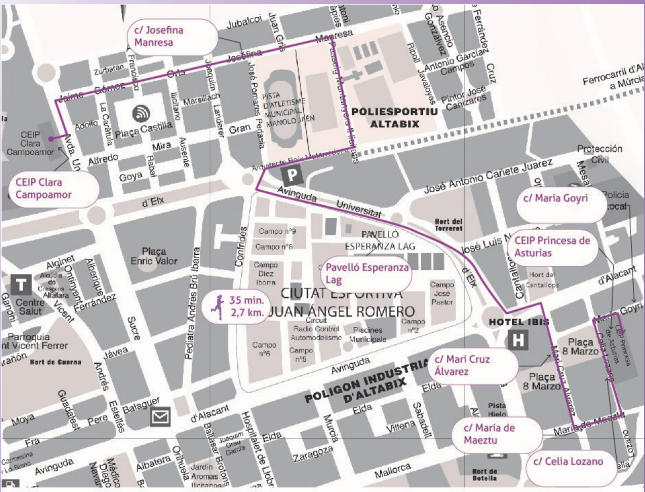
DIMECRES, 15 de MARÇ 2017

PUNT TROBADA PER A EIXIDA 9.30 h: Col·legi Públic Clara Campoamor.
Acaba a la plaça 8 de març

Actuació: **Versos-Alas, de Carmen Tobes**

Recorregut:

1. CEIP Clara Campoamor
2. Carrer Josefina Manresa
3. Pavelló Esperanza Lag de la Ciutat Esportiva
4. Carrer Mari Cruz Álvarez
5. Carrer María de Maeztu
6. Carrer Celia Lozano
7. Carrer María Goyri
8. CEIP Princesa d'Astúries, al costat de la plaça 8 de març

RUTA LILA 1. ALTABIX

Ajuntament d'Elx

igualdad

ELX CONVIU
Servei de Dinamització Comunitària

Càtedra
Pedro Ibarra
UNIVERSITAT
MIGUEL HERNÁNDEZ

Clara Campoamor (Madrid, 1888- Lausana, Suïssa, 1972)

Incansable lluitadora pel dret de la dona a decidir. Va obtenir el títol de Dret en dos anys, quan poques dones anaven a la universitat o exercien la seua professió. Gràcies a la seua tasca com a diputada del Partit Republicà Radical durant la II República Espanyola, les dones van aconseguir el dret al vot.

Josefina Manresa (Quesada, Jaén 1916- Elx, 1987)

El 1937, en plena guerra, va contraure matrimoni civil amb el poeta oriolà Miguel Hernández. Josefina és reconeguda per recopilar i preservar el llegat del poeta en els durs anys de la clandestinitat, i possibilitar així que es difonguera la seua obra i la seua condició humana.

Leonor de Borbó (Madrid 31 d'octubre de 2005)

És l'actual princesa d'Astúries i primera en la línia de successió al tron espanyol, com a primogènita del rei Felip VI i la seua consort Letizia Ortiz. A més del de princesa d'Astúries, ostenta els altres títols vinculats tradicionalment a l'hereu de la Corona espanyola. És així mateix presidenta honorífica de la Fundació Princesa de Astúries i de la Fundació Princesa de Girona.

Esperanza Lag López (Elx II-1963, 23-VIII-2002)

Es va iniciar amb dotze anys en la Gimnàstica Artística en el gimnàs Ana, pioner a la ciutat. En els anys 80, va obrir el Club Gimnàs Elx, per a la formació de gimnastes. Va crear campiones provincials com ara Eva Alonso i Emma García. El Club d'Esperanza Lag es va convertir en un dels més importants d'Espanya en aquesta especialitat. Berta Cubillo, entrenada per Esperanza Lag, va ser campiona d'Espanya, amb or en salt i paral·leles, plata en terra i bronze en barra, i va ser seleccionada per a l'equip espanyol que va participar a Atlanta el 1996. Esperanza Lag va impulsar, el 1996, el Campionat Escolar de Gimnàstica Rítmica obert també a xiquets, en un esport fins llavors exclusiu de xiquetes. Fruit d'aquesta obertura va sorgir Isaac Botella, campió d'Espanya, internacional i un dels atletes més importants de la nostra ciutat. Després d'una llarga i cruel malaltia, va morir el 2002. Font: Càtedra Pere Ibarra.

María de Maeztu (Vitòria, 1881- Buenos Aires, Argentina, 1948)

Considerada la primera pedagoga espanyola i la gran impulsora de l'educació de les dones a Espanya. María va estar vinculada a la Institució Lliure d'Ensenyament i va apostar per l'educació laica i la innovació pedagògica. Va fundar a Madrid la Residència Internacional de Senyoretes, un centre cultural que acollia estudiants i intel·lectuals estrangeres. Va dirigir a Madrid el Lyceum Club femení, lloc de trobada i promoció cultural i professional de les dones. El paper de la institució es va desvirtuar posteriorment, en convertir-se en el Club Medina, fundat per la Secció Femenina. A les portes de la Guerra Civil espanyola, es trasllada a Buenos Aires. El 1948, va morir a Mar de la Plata. El seu cos seria repatriat, para descansar en el mausoleu de la família Maeztu, a Estella.

Mari Cruz Álvarez Díaz (Oviedo, 19-IV-1909 - Elx, 7-VI-2005)

Figura destacada del món de l'ensenyament a Elx. Va exercir la seua tasca docent a la nostra ciutat des del 1931, passant per diferents escoles unitàries, el col·legi les Graduades o l'Institut l'Assumpció. Va formar part de la primera promoció de mestres laiques i republicanes. Propietària de l'escola unitària de xiquets número 4. Mestra de la partida d'Asprella durant la II República. Va passar la guerra a Oviedo on tenia família. Va treballar en diverses poblacions fins al 1939, en què va tornar a Elx. Havia sigut destituïda per OM de 10-III-1937 en no presentar-se a l'escola. No va tindre càrrecs. Es va jubilar el 1979. Font: Càtedra Pere Ibarra.

Celia Lozano Campello (Elx, 1919-1999)

Mestra vocacional, que va saber integrar els seus alumnes en l'àmbit del llenguatge i la literatura, matèries a què es va dedicar en el camp de l'ensenyament. Son pare, Joaquín Lozano, sabater i sindicalista, juntament amb sa mare, modista, van procurar a Celia i al seu germà, tot i els temps difícils, una apreciable educació i orientació intel·lectual. L'any 1946 contrau matrimoni amb l'artista il·licità, Sixto Marco, amb qui té dos fills. Els ciutadans de hui la recorden com la professora que va saber ajudar moltes generacions a travessar amb delicadesa i tenacitat aquell àrid ensenyament de postguerra, així com a configurar la seua posterior personalitat, deixant un record noblidable.